

Слущкий Ярослав Сергійович

кандидат педагогічних наук

викладач циклової комісії гуманітарних дисциплін

Донбаський державний коледж

технологій та управління (м. Торецьк)

докторант ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний

університет» (м. Слов'янськ)

ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ЕЛЕКТРОННИХ ОСВІТНІХ ПЛАТФОРМ, ЯК ЕЛЕМЕНТУ МЕДІАОСВІТИ

Глобалізація сучасного світу впливає на багато сфер соціуму, в тому числі – освітню, що виражається у зростанні кількості іноземних студентів в закладах вищої освіти. У зв'язку з цим, постає питання щодо становлення таких студентів у якості повноцінних учасників соціально-академічного процесу і, згодом, професіоналів в певній сфері. Одним з методів проведення адаптаційних заходів є медіаосвіта.

Іноземні студенти є важливою складовою частиною сучасної освітньої системи будь-якої країни. Для їх ефективної соціалізації до нових академічних та соціокультурних умов університети та коледжі використовують акультураційну тріаду, що складається з лінгвістичної, культурної та психологічної адаптації. Кожен з перерахованих елементів включає певні підготовчі програми практичного спрямування, коли іноземний студент бере безпосередню участь у їх діяльності. Медіаосвіта іноземних студентів складається з відео- та аудіоскладників, а також матеріалів текстового формату. Незважаючи на те, що всі вони можуть бути застосовані окремо, їх використання в єдиному форматі, у період адаптаційної підготовки іноземного студента (тобто при застосуванні акультураційної тріади), буде мати більш

результативний ефект. Для цього необхідне використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, що дозволяють поєднувати відео, аудіо, текстові матеріали у якості навчально-акультураційного засобу для іноземних студентів. Розглянемо причини, виділені В. Зайцевим та К. Бабко, що перешкоджають активному використанню Інтернет-засобів медіаосвіти [1]:

1. Потреба в потужних технічних засобах для можливості якісного відтворення контенту;
2. Відсутність прагнення викладача (у іноземних студентів – консультанта) в застосуванні комп'ютерних засобів у практичній діяльності;
3. Відсутність систем, які б сприяли створенню єдиного сховища необхідної інформації за всіма навчальними модулями;
4. Відсутність можливості підключення до Інтернету й недостатня компетентність у питаннях володіння навичками ІКТ.

Отже, окреслені чинники демонструють наявність у сучасній освітній системі умов для застосування медіаосвіти в практичному плані, що простежується в активному розвитку електронних освітніх платформ.

Прикладом використання Інтернет-технологій в освітній діяльності є платформа EDX, яка є однією з найбільших та найрозвинутіших. Її створення було ініціативою Массачусетського технологічного інституту та Гарвардського університету. Саме ці навчальні заклади стали засновниками (у 2012 році) цієї системи масових курсів (MOOCs), що надаються в онлайн-режимі. На сьогоднішній день платформа EDX характеризується у якості одного з найбільших відкритих освітніх порталів у світі з наявністю більш ніж 2,500 тис. курсів за різними напрямками – від гуманітарних до комп'ютерних наук.

Загалом, онлайн-курси дозволяють організувати, наприклад, відеозустрічі з певними особистостями у віддаленому форматі в зручний проміжок часу, що важко виконати у форматі аудиторної зустрічі, особливо в умовах карантинних заходів, з якими глобальна освітня система зіткнулася останнім часом. До того

ж онлайн-платформи, зокрема EDX, пропонують серед учасників курсу функцію спілкування (дискусії), що дозволяє організувати позначені види зборів у дистанційному форматі.

Технології в сучасному освітньому процесі є необхідною частиною навчання, коли всі актуальні теоретичні матеріали можна розмістити на одному освітньому порталі. Крім того, навіть практична частина навчання може бути застосована при використанні комп'ютерів і мобільних пристроїв. Однак такого роду переваги сучасної освіти доступні також іноземним студентам, які повинні брати участь у формуванні й подальшому розвитку навичок акультураційної тріади, кожен компонент якої може бути представлено у відкритому доступі на відповідних освітніх електронних платформах. Так, психологічна підтримка може відбуватися в контексті відеоконференції з консультантами (наприклад, через системи Amazon Chime, WebEx, Linkchat, GoToMeeting, Google Hangouts, Skype, ZOOM тощо); для освітньо-культурної адаптації можуть використовуватися матеріали, у яких присутній відео- та аудіоконтент, тематика якого спрямована на демонстрацію культурних відмінностей і ознайомлення з основними принципами норм культурної поведінки при міжособистісній взаємодії у межах академічного або соціального спрямування. Щодо підготовки до лінгвістичної взаємодії, електронні платформи також є ефективним засобом навчання у зв'язку з можливістю розміщення в одному віртуальному місці (з можливістю постійного доступу) матеріалів для розвитку навичок аудіювання, письмової діяльності, читання; крім того, згадані вище послуги з організації конференцій і відеочатів сприяють практичним можливостям проведення комунікаційної діяльності з носіями мови, що вивчається, а це є, своєю чергою, важливим складником більш швидкого формування навичок діалогічної взаємодії в іноземних студентів.

Отже, технології стають інтегрованими в освітній процес і можуть характеризуватися у якості невід'ємної частини навчання від початку

формування навичок міжкультурної взаємодії безпосередньо до освітнього (підготовчого) процесу [2].

У підсумку, ми можемо говорити про важливість (в умовах глобалізації та діджиталізації сучасного світу і освітньої сфери) застосування засобів медіаосвіти для проведення адаптаційних заходів з іноземними студентами, що передбачають розвиток лінгвістичного, освітньо-культурного та психологічного елементів акультураційної тріади, що дозволить підвищити соціально-академічну успішність і професійні навички особистості.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Зайцев В. Освітні електронні платформи як педагогічний інструмент діяльності навчальних установ / В. Зайцев, К. Бабко // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 16: Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики. – 2018. – Вип. 31. – С. 66–72.

2. Eady M. Tools for learning: technology and teaching strategies: Learning to teach in the primary school [Електронний ресурс] / M. Eady, L. Lockyer. – Queensland: University of Technology, 2013. – P. 71–89. Режим доступу: <https://scholars.uow.edu.au/display/publication76376>.